

in terram, sed recta in Cælum me prolapsurum. Nimia enim declivitate species visibiles, extenuatæ & hebetatæ fuerunt. Dum verò altiorem montem peterem, quasi intra nebulas densissimas hærebam. His eluctatis, post aliquot horarum intervallum cum jam non procul à summo vertice essem, de sublimi quiescens prospexi atque animadverti iis in locis ubi mihi antea videbar intra nebulas hæsisse, compactas atque albas sese movere nubes, supra quas per aliquot milliaria, & ultra terminos Sepsusi commodus mihi prospectus patuit. Alias tamen etiam nubes altiores, alias item humiliores, nec non quasdam æqualiter à terra distantes vidi. Atque hinc tria intellexi, 1. Me tum transivisse principium mediæ æris regionis, 2. Distantiam nubium à Terra, non esse æqualem, sed pro ratione vaporis, alicubi altiorem, alibi humiliores, 3. Distantiam nubium, terris proximam, longè minorem esse, quam quidam Physici statuunt, & quidem non 72 mill. Germanica, sed tantum dimidiatum mill. Germanicum.

Habuit supra Nubes prospectum.

Nubes inæqualiter distant à Terra.

In Montis Vertice nullus Ventus.

Altitudo hujus Montis æstimatur Milliare German.

liare Germanicum à radicibus suis imis exsurgere, & ad supremam usque æris regionem, ad quam venti non adscendunt, pertingere.

Explosi in ea summitate Sclopetum, quod non majorem sonitum primo præse tulit, quam si tigillum vel bacillum confregissem, post intervallum autem temporis, murmur prolixum invaluit, inferioresque Montis partes, convalles & sylvas opplevit.

Explosit Sclopetum, quod parvum edidit sonum.

Descendendo per nives annosas intra convalles, cum iterum Sclopetum exonerarem, major & horribilior fragor, quam ex tormento capacissimo inde exoriebatur: hinc verebar ne totus Mons concussus mecum corrueret: duravitque hic sonus per semiquadrantem horæ, usque dum abstrusissimas cavernas penetrasset, ad quas ær undique multiplicatus resiliit. Et talia quidem objecta concava in summitate sese non illico offerebant, idcirco ferè insensibiliter primus sonus repercutiebatur, donec descendendo antris & convallibus vicinior factus, ad eas fortius impegit. In his quoque celsis Montibus, plerumque vel media æstate ningit grandinatae, quoties nempè in subjecta & vicina planitie pluit, uti hoc ipsum etiam expertus sum. Nives diversorum annorum ex colore & cortice duriore dignosci possunt.

Deinde autem tanto maiorem.

Echo.

CAPUT IX.

De Divisione Aëris in Regiones.

Aream Sphæram posse dividi in Regiones, conditionaliter concedimus; Præterquam enim, quod aër sese certo in pondere, circa Tellurem contineat, inferiorque à superiore magis semper pressus ac per consequens gravior, quanto autem altior, eò levior & magis magisque dilatatus ibi existat; in Regiones nihilominus, Primam scil. seu infimam; Secundam vel mediam, & Tertiam vel supremam dividi potest.

Aër dividi potest in tres Regiones.

Infima æris Regio habet tres gradus.

Harum Prima iterum dividatur in tres diversos Gradus: Primus sit is, in quo nimirum, seu quousque Radii Stellarum propter tam Terrestres (sicut fumus est) quam Aquosas humi-

ditates, ut & vapores ac exhalationes sensibilibiter refringuntur, atque communiter Telluris Atmosphæra vocatur, Cujus altitudo 4 Milliaria german. non excedit. Secundus Gradus hujus Primæ Regionis, sit ille, quousque scil. aër, Radiorum Solis capax est, in quo Crepuscula percipiuntur, & humiditates quidem multò rariores sunt, tamen ita, ut nihilominus Solis Lumen sensibilibiter accipiant; Cujus altitudo 24. milliarium Germanicorum censetur, sicut de his in cap. antecedenti. Tertius, infimæ hujus Regionis, gradus, tametsi in eo aquosæ humiditates rarissimæ sint, tamen à Solis radiis aliquid albedinis seu